

Appellantens påstande

- Ophævelse af dom afsagt den 25. september 2012 af Retten for EU-personalesager i sag F-41/10.

- Følgelig gives der appellanten medhold i dennes påstande i første instans, hvorefter:
 - den af præsidenten for EØSU truffne afgørelse nr. 88/10 A af 3. marts 2010, hvorved appellants ansøgning af 7. december 2009 blev afslået og det blev besluttet at forflytte hende, annulleres.

 - tillægget til afgørelse nr. 88/10 af 25. marts 2010 annulleres.

 - afgørelse nr. 133/10 A af 24. marts 2010 om ophør af appellants funktion som kontorchef i Juridisk Tjeneste med øjeblikkelig virkning og om hendes forflyttelse til en stilling som kontorchef i en anden tjenestegren med virkning fra den 6. april 2010 annulleres.

 - den af præsidenten for EØSU truffne afgørelse nr. 184/10 A af 13. april 2010, hvorved appallanten blev forflyttet til Logistiktjenesten med virkning fra den 6. april 2010, annulleres.

 - EØSU tilpligtes at betale en erstatning på 17 500 EUR.

 - EØSU tilpligtes at betale sagens omkostninger.

 - Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) tilpligtes at betale sagens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appallanten har til støtte for appellen fremsat fem anbringender, idet Personaleretten ifølge appallanten fandt, at hun havde lidt et tab som følge af fremsendelsen af oplysninger til hendes overordnede, for så vidt som hun blev frataget sine opgaver som chef for Juridisk Tjeneste, men at dette tab ikke følger af en tilsidesættelse af artikel 12a og 22 i vedtægten for tjenestemænd i Den europæiske Union.

- 1) Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af begrebet akt, der indeholder et klagepunkt, og af sagsakterne er gengivet forkert (vedrørende i det væsentlige den anfægtede doms præmis 44-64).

- 2) Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af princippet om overholdelse af retten til forsvar samt tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (vedrørende den anfægtede doms præmis 114-118).

- 3) Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af vedtægten artikel 12a, 22a og 86 samt tilsidesættelse af begrundelsespligten og at sagsakterne er gengivet forkert (vedrørende i det væsentlige den anfægtede doms præmis 133 ff.).

- 4) Det fjerde anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af vedtægten artikel 86, af bilag IX til vedtægten, af de almindelige gennemførelsesbestemmelser i bilag IX til vedtægten, og af princippet om overholdelse af retten til forsvar, samt at sagsakterne er gengivet forkert og at begrundelsespligten er tilsidesat (vedrørende i det væsentlige den anfægtede doms præmis 75-78).

- 5) Den femte anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af reglerne vedrørende den udstedende myndigheds kompetence, samt tilsidesættelse af vedtægten artikel 22a og af artikel 72 i EØSU's forretningsorden (vedrørende den anfægtede doms præmis 70-71).

Sag anlagt den 12. december 2012 — Ziegler mod Kommissionen

(Sag T-539/12)

(2013/C 55/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ziegler SA (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J. Bellis, M. Favart og A. Bailleux)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den foreliggende sag kan antages til realitetsbehandling og er begrundet.

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen over for sagsøgeren har pådraget Den Europæiske Union et ansvar uden for kontraktforhold.

— Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 1 472 000 EUR med tillæg af renter fra 11. marts 2008 indtil fuldstændig betaling, samt et beløb på 112 872,50 EUR årligt fra 11. marts 2008 med tillæg af renter indtil fuldstændig betaling.

— Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den skade, som sagsøgeren kræver erstatning for af Den Europæiske Union, omfatter to særskilte punkter.

For det første angiver sagsøgeren at have lidt skade som følge af den bøde på 9 200 000 EUR med tillæg af renter på 7,60 % årligt, som sagsøgeren er blevet pålagt ved Kommissionens beslutning af 11. marts 2008 i sag COMP/38.543 — internationale flyttetjenester for en overtrædelse, som Unionen var delvist ansvarlig for. Den af sagsøgeren angiveligt lidt skade er forårsaget af en dobbelt ulovlighed fra Den Europæiske Unions side:

— For det første skabte Unionen ved at gøre godtgørelsen af flytteudgifter for dens tjenestemænd betinget af tjenestemandens indhentelse af tre forskellige flyttetilbud og ved at undlade at udøve den mindste kontrol med gennemførelsen af denne forpligtelse, selv om den havde fuldstændig viden om de afledte følger af denne praksis, en retlig kontekst, som var gunstig for begåelsen af den overtrædelse af artikel 101 TEUF, som flytteselskaberne efterfølgende er blevet pålagt sanktioner for. Ved at gøre dette, har Unionen tilsidesat sin forpligtelse til at udvise omhu og sagsøgerens grundlæggende ret til en god forvaltning.

— For det andet har Den Europæiske Unions tjenestemænd ved at anmode om proformatilbud i deres egenskab ansatte direkte tilskyndet sagsøgeren til at begå den overtrædelse, som sagsøgeren er blevet pålagt sanktioner for. Gennem sine tjenestemænd har Den Europæiske Union således bidraget til den overtrædelse af artikel 101 TEUF, som den efterfølgende har pålagt sanktioner for, og har derudover tilsidesat sagsøgerens ret til en retfærdig rettergang.

For det andet har sagsøgeren lidt et betydeligt indtægtstab siden vedtagelsen af beslutningen af 11. marts 2008 på grund af den omstændighed, at sagsøgerens nægtelse af at besvare anmodninger om proformatilbud positivt — idet praksis med proformatilbud ikke er ophørt — har medført dennes udelukkelse fra

de pågældende markeder, selv om sagsøgeren kun leverede et meget begrænset antal flyttetjenester til tjenestemænd fra de europæiske institutioner. Det er Unionens manglende opfyldelse af dens forpligtelse til at udvise omhu, som er årsagen til den således af sagsøgeren lidt skade.

Sag anlagt den 18. december 2012 — Mikhalchanka mod Rådet

(Sag T-542/12)

(2013/C 55/30)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Aliaksei Mikhalchanka (Minsk, Hviderusland) (ved advokat M. Michalaukas)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2012/642/FUSP af 15. oktober 2012 om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådets forordning (EU) nr. 1014/2012 af 6. november 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Belarus annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1017/2012 af 6. november 2012 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Belarus annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller ligner dem, der blev påberåbt i sag T-196/11, AX mod Rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2012 C 165, s. 19.